

РЕШЕНИЕ

№ 421

гр. София, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9585** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на С. В. В. чрез адвокат К. М. срещу Решение № 3431/14.09.2022г. по н.а.х.д. № 7172/2022г. по описа на Софийски районен съд, 9-ти състав, с което е отхвърлена жалбата му срещу Заповед за задържане на лице с рег. № 228зз-398 от 17.05.2022г., издадена от С. Б. К. на длъжност „полицай“ – разузнавач в 04 РУ-СДВР, с която е постановено на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР задържане на жалбоподателя за срок от 24 часа. В касационната жалба се излагат оплаквания за неправилност на решението поради нарушение на материалния и процесуален закон и необоснованост. Конкретните оплаквания са досежно съдържащи се в мотивите на оспореното решение внушения, че В. е извършил престъплението по чл.144, ал.3 вр. ал.1 от НК, както и че е въздействал върху свидетелката Н. да промени показанията си. Моли обжалваното решение да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира се присъждане на съдебно - деловодни разnosки за двете съдебни инстанции.

Ответникът С. Б. К. на длъжност „полицай“ – разузнавач в 04 РУ-СДВР, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът Началникът на 04 РУ-СДВР, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С решението, предмет на настоящото касационно обжалване, е отхвърлена жалбата на С. В. В. чрез адвокат К. М. срещу Заповед за задържане на лице с рег. № 228зз-398 от 17.05.2022г., издадена от С. Б. К. на длъжност „полицай“ – разузнавач в 04 РУ-СДВР, с която е постановено на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР задържане на В. за срок от 24 часа. Първостепенният съд е приел, че процесната заповед за задържане е издадена от компетентен орган, същата е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите, изброени в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, като при издаването ѝ са спазени относимите материалноправни разпоредби и тези на процесуалните правила, включително е изпълнена и целта на закона. Изложил е мотиви, че липсата на конкретни мотиви в процесната заповед, както и буквално излагане на установените фактически обстоятелства, не представлява съществено процесуално нарушение, доколкото в случая фактическите обстоятелства са установени в хода на образуваното досъдебно производство и данни за него са посочени в заповедта, позовавайки се на съдебната практика, че мотивите за налагане на предвидената принудителна административна мярка /ПАМ/ е допустимо и в съответствие на закона да са изложени в образуваното досъдебно производство. Съдът е приел още, че издадената заповед е материално законосъобразна - издадена на относимо и доказано правно основание, тъй като за издаването ѝ е достатъчно наличието на данни за извършено престъпление към момента на издаването ѝ, а такива са, както и че задържането на касатора се явява съразмерна и пропорционална принудителна административна мярка и необходима такава спрямо личността му. За да достигне до обжалвания резултат, съдът по същество е приел, че не са налице пороци, водещи до незаконосъобразност на заповедта за задържане на лице за 24 часа, обективирани в чл. 146 от АПК, поради което е отхвърлил жалбата като неоснователна и недоказана.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият касационен състав намира, че фактическата обстановка по спора е правилно установена съобразно събраните по делото доказателства от въззивния съд. Спорът по делото се свежда относно приложението на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и предпоставките, въведени в законовата разпоредба, въз основа на които полицейските органи имат право да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. В нормата на чл. 72 от ЗМВР е регламентирано правомощието на полицейските органи да задържат за срок от 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата по чл. 72, ал.1, т. 1 – 7 от ЗМВР.

От анализа на събрания доказателствен материал по делото правилно районният съд е приел, че са налице фактическите обстоятелства, съответстващи на приложимия материален закон – чл.72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно – наличие на данни, че

касаторът на 01.05.2022г. е извършил престъпление по смисъла на чл.144, ал.3, пр.І вр. ал.1 от НК – закана за убийство при условията на домашно насилие спрямо пострадалата Н. и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването ѝ, като деецът насочил огнестрелен пистолет срещу нея, който опрял в главата ѝ и ѝ казал многократно, че ще я убие, заплашил я с отнемане на живота ѝ, като започнал да я бута от терасата на жилището и че щя я залее с киселина, след която ѝ нанасял удари с юмруци в главата, заявявайки че живота ѝ струва 4000.00 лева. Съдът е обсъдил всички събрани в хода на съдебното производство доказателства – както писмени, така и гласни такива, обсъдил е и възраженията, изложени в жалбата, с която е бил сезиран. Изложил е мотиви, че срокът на задържането на В. е продължило точно 24 часа от 11.15 часа на 17.05.2022г. до 11.15 часа на 18.05.2022 г. При тези данни, които съдът е приел за установени след обсъждане на всички доказателства по делото, в обжалваното решение са изведени законосъобразни изводи за съответствие на издадената заповед за задържане с изискванията за форма по ЗМВР и АПК, както и наличието на съдържащите се в нея фактически и правни основания за издаването ѝ. В нея ясно е посочено, че към 17.05.2022г. за задържаното лице има данни за извършено престъпление, за което е образувано ДП № 562/2022г. по описа на 04 РУ-СДВР, и за какво престъпление се касае – закана за убийство в условията на домашно насилие, което от своя страна е мотивирало полицейския орган да задържи касатора.

За прилагане на процесната принудителна мярка е достатъчно само наличието на данни, обосноваващи извод, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление, което дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи същата. Без правно значение е дали впоследствие в рамките на образуваното ДП тези данни за извършено от задържаното лице престъпление ще се докажат, респ. дали ще се докаже вината на същото. Ето защо, без правно значение е и изисканото от касатора постановление за прекратяване на досъдебно производство по ДП № 562/2022г. от 06.10.2022г. на СРП поради липса на доказателства. Действително в първоинстанционното решение са изложени съображения, надхвърлящи предмета на спора, касаещи тежестта и укоримостта на престъпленията по чл.144, ал.3, пр.І вр. ал.1 от НК, както и относно неефективното им разследване от органите на МВР. Тези съждения на СРС обаче, макар и неотнормирани, не влияят върху предмета на спора, а именно за законосъобразността на заповедта за задържане.

По изложените съображения, съдът счита, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и не са налице релевираните касационни основания за отмяната му, поради което същото следва да се остави в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3431/14.09.2022г. по н.а.х.д. № 7172/2022г. по описа на Софийски районен съд, 9-ти състав, с което е отхвърлена жалбата на С. В. В. срещу Заповед за задържане на лице с рег. № 2283з-398 от 17.05.2022г., издадена от С. Б. К. на длъжност „полицай“ – разузнавач в 04 РУ-СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.